

■ Acțiunile Sphera, evaluate de Erste la 48,3 lei - potențial de creștere de 17%
PAGINA 4

■ TradeVille: Sectorul farmaceutic - evoluții financiare în creștere majoră
PAGINA 9

■ Modernizarea Falezii Dunării a ajuns la etapa licitației
PAGINA 10

■ Primăria Suceava - proiecte de investiții prin CNI și prin Programul Anghel Saligny
PAGINA 11

■ Antibiotice câștigă o nouă licitație în Marea Britanie
PAGINA 12

GRAM AUR = 482,1625 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,3995 RON

EURO = 5,0537 RON

DOLAR = 4,4272 RON

Când se lasă seara, facturile cresc

Chientul casnic, adică tu care citești, va fi singurul afectat negativ de liberalizarea prețului electricității de la 1 iulie. Furnizorii au trimis deja oferte cu tarife de două ori mai mari începând cu luna viitoare. Practic, fiecare dintre noi devenim consumatori captivi, chiar dacă din punct de vedere teoretic putem alege între mai mulți furnizori. Condițiile din piața de electricitate din România transformă liberalizarea într-o iluzie. Este ca și cum am merge la piață, unde am putea alege între rezi de vânzător, dar fiecare ar vinde aceleași mere, la prețuri foarte apropiate. Atât de apropiate încât costul alegei dintre un vânzător aflat la intrarea în piața de fructe și unul aflat pe rândul de tarabe din spatele pieței ar fi mai mare decât economia pe care am putea să o facem în funcție de prețul merelor.

La facturi noi, centrale vechi!

Capacitatea instalată a României este de 19.000 de MW, din care doar 8.000 de MW asigură o producție reală și intră în sistemul energetic. În realitate, dacă România ar avea un consum de 8.000 MWh ar trebui să importe masiv ca să acopere această cerere.

Pe 4 iunie, în vârf de consum de la ora 21.00, era de peste 7.000 de MW. Producția internă asigură doar 5.700 MW. Diferența a fost importată. Aportul hidrocentralelor era de jumătate din producția internă. Ieri la prânz, la un consum de 5.400 MW, România exporta peste 1.000 MW, la o producție internă de 6.500 MW.

Diferența dintre cele două momente s-a văzut în special în producția din surse fotovoltaice. Cuaile cunoscute, vulnerabilitatea vine odată cu lăsarul serii, în condițiile în care funcționează un singur reactor nuclear (Unitatea 1 a intrat în proces de reabilitare). Salvearea energetică după aceste săptămâni ploioase a venit din producția în hidrocentrale.

Când se lasă seara...

Pondera energiilor verzi a crescut de la an la an, odată cu imprevizibilitatea sistemului energetic, aflat într-o criză a producției în bandă.

MARIUS MATARAGS
(continuare în pagina 4)

CORESPONDENȚĂ DE PE COASTA DE AZUR

Nissa, Cannes, Monaco - pe aici se trece, dar cu bani

Când toată lumea vorbește de criză - economică, energetică sau existențială - am zis să văd cum arată aceasta din epicentrul bogăției, unșă cu rafinament. Am spus da unei invitații și am luat-o cu avionul, cu autocarul și în final la pas pe linia frântă a Rivierei Franceze: Nisa, Cannes, Monaco, Monte Carlo - un fel de Mărăști, Mărășești, Otuz, Nămolosa, dar fără eroism și cu

deviza reinterpretată: pe aici se trece, dar cu bani.

Nissa - capitala neoficială a Coastei de Azur

Am început cu Nissa (Nice, cum îi spun francezii, cu accentul pe „elegant”), orașul-simbol al relaxării menite pentru buzele adânci, dar au și răcoare pentru turiști, toate c-u vedere la mare și la vreo acțiune retrasă care își plimbă pe tocuri cu cățele bine parfumate.

descreț, ascunsă sub un strat gros de turism de lux. Cartierul Vieux Nice miroase a lavandă, brânză maturată și bani vechi pentru zile noi frumoși la salette trase în mătase fină. Cafenele de pe faleză servesc șampanii pentru buzele adânci, dar au și răcoare pentru turiști, toate c-u vedere la mare și la vreo acțiune retrasă care își plimbă pe tocuri cu cățele bine parfumate.

Cannes - festivalul nu se termină nicodată

Am continuat către Cannes,

orașul care trăiește într-un festival perpetuu. E locul unde covorul roșu nu e metaforă, ci infrastructură. Cuo populație de doar 70.000 de locuitori, Cannes reușește să adune în câteva săptămâni mai multe făcute de gală și mașini de lux decât întreg Parisul într-un an. Străzile sunt impecabile, vitrinele orbitoare, iar menurile - cel puțin amuzante: o supă de homar, care costă cât o pensie medie în România vine „porționată” ca pentru o degustare, aflată la granița dintre post și cură de slăbire. Aici, criza e o chestiune care ține mai mult de regie: se joacă bine, dar nu se simte.

Monaco - statul-bijuterie

Am trecut granița simbolică în Monaco, principatul care se vrea stat, dar pare un salon VIP permanent. Prima grădă, am oprit datele mobile. Să nu înmulțim cu 100 factura telefonică, din cauza unor poze trimise fără control către tată. Cu o suprafață de doar 2 kilometri pătrați și o densitate de milioane/milardari de invidiat, Monaco este probabil singurul loc din lume unde un apartament de 40 de metri pătrați costă cât un sat întreg din Europa de Est.

(continuare în pagina 10)

MarketWatch: Record negativ pentru dolar; analiștii avertizează că declinul poate continua

● BNP Paribas Asset Management: Ideea că politica Statelor Unite este imprevizibilă și mai ostilă față de comerțul internațional nu a dispărut ● Standard Chartered: Creșterea taxelor pe veniturile obținute în SUA de către investitori străini va descuraja intrările de capital, ceea ce este negativ pentru dolar

Acțiunile americane și-au revenit în mare parte după pierderile cauzate de prăbușirea pieței din aprilie, de termănat de tarifele anunțate de Trump, însă timida reabilitare a fost diferită, scrie MarketWatch.

După o perioadă de creșterea stonă care a durat ani de zile și care a dus, pentru scurt timp, dolarul american la cel mai ridicat nivel din ultimele decenii, moneda Statelor Unite a suferit o scădere spectaculoasă de

Bănci: ”Creșterea euro va pierde din avânt. Moneda unică nu va trece de 1,15 dolari”

Cursul de schimb euro/dolar nu a reușit să se mențină peste 1,1450 unități săptămâna aceasta, scăzând la 1,14, conform unei analize publicate de currencynews.uk, care subliniază că cele mai recente date privind economia americană nu au susținut vândările suplimentare de dolari, dar încrederea în SUA rămâne „extrem de fragilă”.

Analiștii băncii olandeze ING spun: ”Nu vedem un curs euro/dolar care să treacă în intervalul 1,15-1,20 decât dacă va apărea o instabilitate fiscală semnificativă în SUA. Deocamdată, scenariul nostru de bază arată că aprecierea va pierde din avânt, cum a avut un curs apropiat de 1,15 dolari”.

Totodată, potrivit Scotiabank, ”suportul pe termen scurt este așteptat la 1,1350 dolari/euro, iar rezistența pe termen scurt este limitată sub

zona superioară de 1,15”.

Cele mai recente date privind piața muncii din SUA arată o creștere a locurilor de muncă vacante la 7,39 milioane în aprilie, de la 7,20 milioane în luna precedentă și peste așteptările de 7,11 milioane. După publicarea acestor date, dolarul s-a apreciat, dar nu a reușit să-și mențină câștigurile.

Politica comercială a SUA rămâne în atenție, aceasta putând influența dinamica viitoare a monedei americane.

Analiștii Commerzbank afirmă: ”Având în vedere o politică comercială atât de imprevizibilă a SUA, în care tarifele vamale nu fac decât să crească, există riscul ca altele țări să se îndepărteze de Statele Unite. Pe termen lung, acestea nu sunt vești bune pentru dolarul american”. (A.V.)

(continuare în pagina 12)

Nici pace, nici război

BURSA **Cornel Codiță**

Trump nu poate duce la capăt nici măsura și terul completat pe terenul de golf, dar măcar să facă pace. Nu poate nici în Africa, înaintea generalilor republicani, între Capitolul și Casa Albă, între Ministerul Apărării și Departamentul de Stat, între Ministerul Justiției, FBI și restul comunității de informații și consilierii de la Casa Albă, între birourile din dreapta și cele din stânga Biroului Oval, dar măcar să facă pace. Nu poate nici în America, în fața cuceririi de la Casa Albă, între birourile din dreapta și cele din stânga Biroului Oval, dar măcar să facă pace.

Mare frământată, mare, pe la casele cele mai ale marilor lumii. Trump a mai vorbit o dată la telefon cu Putin, o oră și jumătate, după care nu a sursat o vorbă despre ceea ce au elevetici cei doi „confeți”. Nici măcar dacă s-au înțeles că nu se înțeleg. A zis că e bine! Mă rog, nu-mai bine nu e, dar cel puțin nu e chiar cel mai rău. Așa susține Trump. După care a spus, cu vrea să îl asculte, neșălam, că el pace nu poate să facă. A zis că o face într-o zi, a trecut zina deci... Nu poate, nu vrea, nu știe, n-are timp și chef, nu știm, dar ce mai contează? Nu-mai e treaba lui! Păi, cine se miră? Trump nu poate duce la capăt nici măcar o tură completă pe terenul lui de golf, dar măcar să facă pace. Nu poate nici la el în America, în fața guvernării repu-

blicane. Între Capitolul și Casa Albă, între Ministerul Apărării și Departamentul de Stat, între Ministerul Justiției, FBI și restul comunității de informații și consilierii de la Casa Albă, între birourile din dreapta și cele din stânga Biroului Oval, dar măcar să facă pace. Nu poate nici în America, în fața cuceririi de la Casa Albă, între birourile din dreapta și cele din stânga Biroului Oval, dar măcar să facă pace. Nu poate nici în America, în fața guvernării repu-

(continuare în pagina 3)

(continuare în pagina 3)